

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. sierpnia 2019 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 2 IZ/19

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646) zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1-9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A., z siedzibą w B., przedstawione we wniosku z dnia 12 sierpnia 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 16 sierpnia 2019 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach – **w zakresie pytania nr 2 jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12 sierpnia 2019 r., (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 16 sierpnia 2019 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów, A. - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie pisemnej

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

interpretacji przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.).

W dniu 13 sierpnia 2019 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 80 zł tytułem „Opłata za wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny.

Przedsiębiorca będący producentem i handlowcem w myśl art. 2 pkt 18 i pkt 19 ustawy o zapasach, zamierza nabyć paliwo - olej napędowy o kodzie CN 2710 19 43, stanowiące własność innego podmiotu „O”. Przedsiębiorca „O” jest handlowcem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust 1 ustawy o zapasach. Nabyte paliwo jest przedmiotem zastawu rejestrowego ustanowionego na rzecz Banku „I” jako zabezpieczenie kredytu udzielonego podmiotowi „O”. Przedmiotowe paliwo zostało zaoferowane do zakupu Wnioskodawcy przez Bank „I” i zgodnie z informacjami udzielonymi przez Bank „I” pochodzi z kraju niebędącego częścią obszaru celnego Unii Europejskiej i jest obecnie magazynowane w składzie celnym na terytorium Polski i objęte jest procedurą składowania celnego - jedną ze specjalnych procedur celnych zgodnie z art. 240 w zw. z art. 210 lit. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z dnia 10.10.2013 r. ze zm. – dalej zwany UKC). Zgodnie z art. 5 pkt 24 UKC magazynowane w składzie paliwo jest towarem posiadającym nieunijny status celny. Wnioskodawca wskazuje, iż przedmiotowe paliwo o kodzie CN 2710 19 43 jest produktem naftowym w myśl art. 2 pkt 2 lit. I ustawy o zapasach oraz § 2 pkt 10, § 3 oraz § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 grudnia 2014 r. (Dz. U. 2014, poz. 1806) oraz jest uwzględniane podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych oraz wyliczania opłaty zapasowej.

W związku z opisany powyżej zaistniałym stanem faktycznym Wnioskodawca wskazał następujące zagadnienie prawne będące przedmiotem wniosku:

W tak zakreślonym opisie zaistniałego stanu faktycznego Przedsiębiorca wnosi o udzielenie pisemnej interpretacji na następujące zapytania:

1. W którym momencie nabyty przez A. w ramach opisanej transakcji olej napędowy powinien być uwzględniony w kalkulacji opłaty zapasowej stosownie do art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach?

2. W którym momencie nabyty przez A. w ramach opisanej transakcji olej napędowy powinien być uwzględniony w kalkulacji ciężącego na A. obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw (stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach)?

Stanowisko Przedsiębiorcy wraz z uzasadnieniem

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym w zakresie pytania nr 2, przywóz paliwa zgodnie z ustawą o zapasach nastąpi w momencie zakończenia procedury składowania celnego skutkującego powstaniem długu celnego (w wyniku np. objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu) a obowiązki w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych nie będą ciążyć na Wnioskodawcy do tego czasu. Zdaniem Wnioskodawcy, tak długo jak przedmiotowe paliwo pozostanie w składzie celnym w ramach opisanej celnej procedury specjalnej, nie będzie on handlowcem w ramach tej transakcji i nie będzie ciążyć na nim obowiązek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach. Ponadto obowiązek ten w ogóle nie powstanie w przypadku zamknięcia specjalnej procedury celnej nieskutkującej powstaniem długu celnego (np. w wyniku wyprowadzenia towaru poza obszar celny Unii Europejskiej).

Wnioskodawca przedstawiając swoje stanowisko przywołuje treść regulacji ustawy o zapasach, stanowiących o tworzeniu zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych, jak również wskazuje na obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej przez producentów i handlowców z tytułu tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych (art. 3 ust. 1-3 oraz ust. 4). W dalszej części swojego stanowiska Wnioskodawca przywołuje definicję przywozu zgodnie z ustawą o zapasach (art. 2 ust. 14) oraz definicję importu określoną w ustawie o zapasach (art. 2 ust. 12) i zgodnie z odesłaniem do definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r., poz. 864 ze zm.). Wnioskodawca tym samym podnosi, iż przyznanie przedsiębiorcy statusu

handlowca powinno podlegać ocenie przy każdej indywidualnej transakcji. Aby Wnioskodawca mógł zostać uznany za handlowca w przypadku zakupu oleju napędowego w składzie celnym musi dokonać jego przywozu w myśl ustawy o zapasach. Uwzględniając przytoczone powyżej przepisy Wnioskodawca podkreśla, iż dokonanie w składzie celnym planowanej transakcji zakupu paliwa nie stanowi przywozu w myśl ustawy o zapasach, Wnioskodawca w związku z tym nie będzie posiadał statusu handlowca, a co za tym idzie nie powstanie obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw od nabytego oleju napędowego.

W ocenie Wnioskodawcy, przywóz paliwa zgodnie z ustawą o zapasach nastąpi w momencie zakończenia procedury składowania celnego skutkującego powstaniem długu celnego (w wyniku np. objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu) obowiązki w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych nie będą ciążyć na Wnioskodawcy do tego czasu. Zdaniem Wnioskodawcy, tak długo jak przedmiotowe paliwo pozostanie w składzie celnym w ramach opisanej celnej procedury specjalnej, nie będzie on handlowcem w ramach tej transakcji i nie będzie ciążyć na nim obowiązek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach. Ponadto obowiązek ten w ogóle nie powstanie w przypadku zamknięcia specjalnej procedury celnej nieskutkującej powstaniem długu celnego (np. w wyniku wyprowadzenia towaru poza obszar celny Unii Europejskiej).

Dodatkowo Wnioskodawca powołuje się na stanowisko Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wyrażone w zbliżonym stanie faktycznym w wydanej interpretacji indywidualnej nr BPI-2/IZ/18.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego

- w pkt 2 - uznano za prawidłowe

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Przywozem, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział

3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zapasach, producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach, podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw, lub wielkości produkcji paliw w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej, oraz
- 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.

Art. 240 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z dn. 10.10.2013, str. 1 i nast., z późn. zm.) stanowi, że procedura składowania celnego pozwala na składowanie towarów nieunijnych w miejscach zatwierdzonych przez organy celne dla tejże procedury i pod dozorem celnym ("składy celne"). Składy celne umożliwiają składowanie celne towarów przez każdą osobę ("publiczny skład celny") albo przez posiadacza pozwolenia na składowanie celne ("prywatny skład celny"). Towary objęte procedurą składowania celnego mogą zostać czasowo wyprowadzone ze składu celnego. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, takie wyprowadzenie wymaga uprzedniej zgody organów celnych.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstyтуuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wielkość tworzonych i utrzymywanych zapasów

obowiązkowych paliw ustalana jest w oparciu o wolumeny faktycznie sprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej paliw. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną „przywozu”, rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Z kolei importem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm.), jest między innymi przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

- jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,
- jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte i powstał dług celny.

Zatem importu w rozumieniu ustawy o zapasach nie stanowi samo fizyczne przemieszczenie paliwa z terytorium państwa trzeciego do składu celnego znajdującego się na terytorium Polski. Niezbędne jest bowiem dopuszczenie paliwa do obrotu w rozumieniu przepisów celnych. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku akcyzowym wynika, że tak długo jak wyroby akcyzowe będą objęte zawieszającą procedurą celną, to znaczy nie zostaną dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów celnych, nie można mówić, iż były one przedmiotem importu.

Jak zostało wskazane, Wnioskodawca zamierza nabyć paliwo, olej napędowy o kodzie CN 2710 19 43, pochodzące z kraju niebędącego częścią obszaru celnego Unii Europejskiej, znajdujące się obecnie w składzie celnym na terytorium Polski i objęte procedurą składowania celnego będącą jedną ze specjalnych procedur celnych.

Zatem w tej konkretnej transakcji, Wnioskodawcy nie można przyznać statusu handlowca, ponieważ nie dokonał on przywozu w myśl ustawy o zapasach. Jako, że planowana przez Wnioskodawcę transakcja nie stanowi przywozu w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, nie będzie on posiadał statusu handlowca

w tej konkretnej transakcji a zatem obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych od nabytego oleju napędowego nie powstanie. Obowiązek ten powstanie dopiero w momencie zamknięcia procedury składowania celnego skutkującego powstaniem długu celnego, co nastąpi np. w przypadku wprowadzenia nabytego paliwa na obszar celny kraju poprzez objęcie niniejszego paliwa procedurą dopuszczenia do obrotu.

Natomiast jeżeli procedura składowania celnego zostanie zamknięta, a dług celny nie powstanie, np. w wyniku wyprowadzenia towaru poza obszar celny Unii Europejskiej, obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych od przedmiotowego paliwa nie powstanie ponieważ Wnioskodawca w żadnym momencie nie będzie posiadał statusu handlowca w ramach opisanej transakcji.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. W zakresie opłaty zapasowej Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ

na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.